

*Gréta Thunbergová neměla radost - na snímku odstavená soukromá letadla, kterými se dopravili účastníci loňského Světového ekonomického fóra do Davosu, kde projednávali mj. „**nutnost dekarbonizace globální ekonomiky**“.* (zdroj: **The Guardian**)

Autor: F. William Engdahl

Klima – kdo by si to býval pomyslel: Právě megakorporace a plutokratičtí miliardáři v pozadí globalizace světové ekonomiky posledních desetiletí, jejichž honba za vyššími zisky a nižšími náklady napáchala takové škody na životním prostředí jak ve vyspělém průmyslovém světě, tak rozvojových zemích Afriky, Asie nebo Jižní Ameriky, se nyní stali hlavními podporovateli „lidového“ hnutí za snížení uhlíkové stopy ve Švédsku, Německu, Americe i jinde.

Sledujeme projevy provinilého svědomí, nebo za snahou o zpoplatnění snad i samotného vzduchu, který dýcháme, stojí něco jiného, hlubšího?

Ať už si o nebezpečích oxidu uhličitého a riziku globálního oteplování, jež v následujících zhruba 12 letech navýšením průměrné teploty o 1,5-2°C vyvolá globální katastrofu, myslíte cokoli, měli bychom zmínit také ty, kdo za současnou propagandistickou smršť a klimatickým aktivismem stojí.

Zelené finance

Už několik let předtím, než se Al Gore a další rozhodli udělat z jedné švédské školačky tvář

urgentní klimatické akce – nebo ve Spojených státech nechat Alexandrii Ocasio-Cortezovou volat po kompletní reorganizaci hospodářství kolem **Zeleného nového údělu**, začali velcí finanční hráči spřádat plány, jak nasměrovat stovky miliard v budoucích investicích do často veskrze bezcenných „klima“ společností.

V roce 2013 vydala švédská společnost Vasakronan po letech příprav první korporátní „zelené dluhopisy“. Brzy ji následovali ostatní včetně Apple, SNCF a velké francouzské banky Crédit Agricole. V listopadu 2013 pak první cenné papíry garantované solárními aktivy vydala problémy stíhaná Tesla Energy Elona Muska. Dnes je podle čehosi jménem Iniciativa pro klimatické dluhopisy (Climate Bonds Initiative) podobných cenných papírů vydáno za více 500 miliard dolarů. Tvůrci ideje „zelených dluhopisů“ mají podle vlastních slov za cíl získat většinový podíl globálně spravovaných aktiv v hodnotě 54 bilionů dolarů, jejichž vlastníci učinili závazek investovat do „klimaticky šetrných“ nízkouhlíkových projektů.

„Bonnie Prince“ Charles, britský následník trůnu, spolu s Bank of England a penězi londýnského City, propaguje „zelené finanční nástroje“ v čele se zelenými dluhopisy, které mají přeměňovat penzijní a podílové fondy do zelených projektů. Klíčovým hráčem, v jehož rukou se sbíhají nitky finančních institucí a zeleného programu, je odcházející šéf Bank of England Mark Carney. V prosinci 2015 Výbor pro finanční stabilitu (Financial Stability Board, FSB) Banky pro mezinárodní vypořádání (Bank for International Settlement, BIS) v čele s Carneym vytvořil Pracovní skupinu pro zveřejňování finančních informací v souvislosti se změnou klimatu (Task Force on Climate-related Financial Disclosures, TCFD), jež má radit „investorům, poskytovatelům půjček nebo pojišťovnám ohledně rizik spojených se změnou klimatu“. Pro světové centrální bankéře jistě dost podivný zájem...

TCDF spolu s městskou správou londýnského City (City of London Corporation) a britskou vládou spustili v roce 2016 tzv. Iniciativu pro zelené financování (Green Finance Initiative) s cílem nasměrovat biliony dolarů do „zelených“ investic. Centrální bankéři z FSB navrhli 31 osob, které vytvořily TCFD, v čele s miliardářem Michaellem Bloombergem, jehož doplňují klíčoví lidé z JPMorganChase, BlackRock, jednoho z největších správců aktiv na světě s portfoliem téměř 7 bilionů dolarů, HSBC, londýnsko-hongkongské banky, opakovaně stíhané a pokutované za praní peněz z obchodu s drogami a dalších ilegálních činností; Swiss Re, globální dvojka na poli zajištění; čínská banka ICBC, ocelárny Tata, petrochemická společnost ENI, Dow Chemical, těžební gigant BHP Billington nebo David Blood z Generation Investment LLC Ala Gorea.

Podle všeho tak pravidla pro fungování nového zeleného kurníku sestavuje liščí výbor.

Carney se také výrazně zasloužil postavení City of London coby finančního centra globálního zeleného finančnictví. Britský exministr financí Philip Hammond nechal v červenci 2019 vytvořit oficiální zprávu nazvanou „Zelené finanční strategie: Jak proměnit svět financí pro zelenější budoucnost“ (Green Finance Strategy: Transforming Finance for a Greener Future). V dokumentu mimo jiné stojí: **„Jednou z nejdůležitějších nových iniciativ je iniciativa Výboru pro finanční stabilitu (FSB) pro soukromý sektor – Pracovní skupina pro**

zveřejňování finančních informací v souvislosti se změnou klimatu (TCFD), podporovaná Markem Carneym v čele s Michaelem Bloombergem, za nímž stojí instituce s globálními aktivy ve výši 118 bilionů dolarů.“ Zdá se, že existuje plán na financionalizaci celé světové ekonomiky s využitím strachu z apokalyptických předpovědí s cílem dosažení svévolně vytčených cílů jako například „v součtu nulových emisí skleníkových plynů“.

Nepostradatelný Goldman Sachs

Všudypřítomná wallstreetská banka Goldman Sachs, kterou prošli mezi jinými také odcházející prezident Evropské centrální banky (ECB) Mario Draghi a šéf Bank of England Carney, nedávno přišla s prvním globálním indexem nejcennějších environmentálních cenných papírů, na němž se podílel také londýnský Carbon Disclosure Project (CDP, „Projekt na stanovování uhlíkové stopy podniku“). CDP funguje díky financování investorů jako HSBC, JPMorgan Chase, Bank of America, Merrill Lynch, Goldman Sachs, American International Group či State Street Corp.

Nový index, označovaný jako CDP Environment EW a CDP Eurozone EW cílí na investiční fondy a veřejné penzijní systémy jako Důchodový fond kalifornských státních zaměstnanců (California Public Employees' Retirement System, CalPERS) a Důchodový fond pro učitele státu Kalifornie (California State Teachers' Retirement System, CalSTRS), jejichž aktiva přesahují 600 mld. dolarů, aby byly investovány do jejich pečlivě zvolených cílů. Mezi nejlépe hodnocené společnosti na indexu patří vlastníci Googlu Alphabet, Microsoft, ING Group, Diageo, Philips, Danone a jako na zavalanou také Goldman Sachs.

Přichází Greta, Alexandria Ocasio-Cortezová a další

V tomto okamžiku nabírá celá záležitost značně cynický nádech v podobě vzestupu masivně populárních a na všech stranách prosazovaných osobností jako mladá švédská klimaaktivistka Greta Thunbergová nebo třicetiletá newyorská politička Alexandria Ocasio-Cortezová a její Green New Deal. **Ať už je jejich zápal sebeupřímnější, hladce fungující finanční mašinérie za nimi nestojí jen tak, z dobroty svého srdce.**

Greta Thunbergová je součástí dobře fungujícího soukolí, napojeného na organizaci Ala Gora, jež za pomoci cynického profesionálního marketingu využívají instituce jako OSN, Evropská komise nebo finanční zájmy v pozadí klimatické agendy dneška. Jak ve svých vynikajících příspěvcích dokumentuje kanadská investigativní novinářka a klimaaktivistka Cory Morningstarová, působí zde úzce spolupracující síť s vazbami na předního amerického klimainvestora a klimatického miliardáře Ala Gorea, předsedy Generation Investment group.

Jeho partner, někdejší činitel Goldman Sachs David Blood, je – jak jsme už zmínili – členem TCFD. Greta Thunbergová i její sedmnáctiletá klimakamarádka Jamie Margolinová (která je podle údajů Wikipedie „kolumbijsko-amerického původu, identifikující se jako Židovka a lesba, což ji poskytuje jedinečnou možnost pohledu na klimatické a sociální problémy Ameriky“ – pozn. DP) jsou uvedeny jako „zvláštní mladé poradkyně a členky dozorčí rady“

švédské nevládní organizace **We Don't Have Time**, založené Ingmarem Rentzhogem. Ten patří také ke Goreově skupině **Climate Reality Project** (účastnil se i Goreova školení **Climate Reality Leader**) a **European Climate Policy Task Force**. Al Gore ho školil v březnu 2017 v Denveru a znovu v červnu 2018 v Berlíně. Skupiny Ala Gorea jsou partnerem **We Don't Have Time**.

Kongresmanka **Alexandria Ocasio-Cortezová (AOC)**, která na sebe hned v prvních dnech svého mandátu strhla ohromnou pozornost představením tzv. Zeleného nového údělu, plánu na naprostou reorganizaci amerického hospodářství s náklady pravděpodobně přesahujícími 100 bilionů dolarů, se také opřít o zdatné pomocníky. AOC se nijak netají, že ji ke kandidatuře do Kongresu vybídla skupina zvaná **Justice Democrats**. V jednom rozhovoru prohlásila: „Kdyby nebylo podpory **Justice Democrats** a **Brand New Congress**, vůbec bych se o politickou funkci neucházela. Vlastně to, hm, bylo tak, že ty byly právě tyhle dvě organizace, **JD** a **Brand New Congress**, které mě vlastně k tomu nápadu kandidovat vůbec podnítily. Před rokem a půl mi zatelefonovaly...” Mezi poradce kongresmanky AOC dnes patří také spoluzakladatel **Justice Democrats** **Zack Exley**, bývalý spolupracující člen („fellow“) a recipient peněz **Sorosovy Nadace pro otevřenou společnost (OSF)** a **Fordovy nadace**, za něž pomáhal vytvářet předchůdce **Justice Democrats**, skupina také zainteresovaná ve výběru vhodných kandidátů pro politické funkce.

„Jde o ekonomiku, hlupáci“

Četná spojení nejmocnějších finančních skupin světa, centrálních bank a globálních korporací s aktivismem za radikální klimatickou strategii zahrnující opuštění ekonomiky, založené na fosilních palivech ve prospěch nejasné, jen letmo načrtnuté zelené ekonomiky tak naznačují, že tolik nejde o to udělat z naší planety čistší a zdravější místo k žití. Skutečná agenda zdá se má velice blízko k tzv. **Agendě 2030 OSN** pro „udržitelné“ hospodářství a vytváření doslova bilionů dolarů nových aktiv pro globální banky a finanční obry, skutečnou hybnou sílu za naoko vládnoucími elitami.

V únoru 2019 byl tehdejší předseda Evropské komise **Jean-Claude Juncker** podle všeho hluboce pohnut k činům projevem Greta Thunbergové, po němž jí galantně políbil ruku, aby následně Gretě i shromážděným novinářům řekl, že EU by měla v následujícím desetiletí vynaložit na boj se změnami klimatu stovky miliard eur. Podle Junckera má v letech 2021-2027 „alespoň jedno z každých čtyř utracených eur v rozpočtu EU jít na zmírňování dopadů klimatické změny“. Co už ale prohnatý Lucemburčan neřekl: toto rozhodnutí nemělo s naléháním mladé švédské aktivistky nic společného a zrodilo se už 26. září předchozího roku na **One Planet Summit** spolu se zástupci Světové banky, **Bloombergovy nadace**, Světového ekonomického fóra a dalších. Juncker však pozornost, již média věnují švédské studentce, chytře využil k šíření své klimatické agendy.

17. října 2018, několik dní po dosažení shody na **One Planet Summit** podepsal Juncker za Evropskou unii společné memorandum s **Breakthrough Energy-Europe**, jež členským korporacím této iniciativy zajišťuje přednostní přístup k veškerému veřejnému financování.

K Breakthrough Energy patří mimo jiných šéf Virgin Atlantic Richard Branson, Bill Gates, ředitel společnosti Alibaba Jack Ma, zakladatel Facebooku Mark Zuckerberg, saúdskoarabský princ Al-Valíd bin Talál, Ray Dalio z Bridgewater Associates, Julian Robertson, tvář obřího hedgeového fondu Tiger Management, zakladatel Carlyle Group David Rubenstein, George Soros nebo zakladatel japonské Softbank Masajoši Son.

Nebudme na omylu: jakmile se ty nejvlivnější nadnárodní korporace a nejmocnější investiční instituce včetně BlackRock a Goldman Sachs, OSN, Světové banky, Bank of England a dalších centrálních bank sešikují za tzv. zeleným programem, ať už mu říkají Zelený nový úděl nebo jakkoliv jinak, je rozhodně na místě podívat se pod pozlátko veřejných kampaní klimaaktivistů na skutečné cíle a program. Zde se nám odkrývají snahy o finanční reorganizaci světové ekonomiky apely na strach ze změn podnebí – tedy něco, na co Slunce a jím vydávaná energie působí o mnoho řádů větší energií, než by se kdy lidstvu mohlo snít – aby nás obyčejné kmány povzbudili podstoupit nevýslovné oběti na „záchranu naší planety“.

Už v roce 2010 šéf pracovní skupiny č. 3 Mezivládního panelu o změnách klimatu OSN (IPCC) dr. Ottmar Edenhofer řekl jednomu z novinářů: „...je třeba jasně říci, že **klimatická politika směřuje k přerozdělení bohatství ve světě**. Měli bychom se vymanit z iluze, že mezinárodní klimatická politika je totéž co ekologická politika. S tou už má jen celkem málo společného, třeba s problémy jako je odlesňování nebo **ozonová díra**.“ Za uplynulých skoro deset let se pak tato ekonomicko-politická strategie nesmírně vyvinula.

Analýza F. William Engdahla Climate and the Money Trail vyšla na stránkách Global Research 28. prosince 2019.